

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿1﴾

نئمه ( ) وانه کرد بو سهر قهومه که ی و (فه) که
قهومه که بت بیدار بکه پیش نه ی سزایه کی به نئش یه خه یان پی

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿2﴾

نهویش وتی: نهی قهوم و هوزو گهلم من بیدار که یه کی ناشکرام
بو تان.

أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿3﴾

(که) که: ههر خوا بپهرستن و له خه شم و قینی، خو تان
بپاریزن و فهر مانبهر داری منیش بن.

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿4﴾

(نهو کاته) له گونا هه کانتان خوش ده تانه یلئته بو
کانتیکی دیاری کراو، بیگومان نهو کاته ی خوا دیاری کردووه هات، به
هیچ شیوه یه ک دوانا که ویت نه گه (تیبگه).

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿5﴾

(دوای سه ها سال بانگهواز سکا لای کردو) وتی: په ردگارا من به
شهوو بهر وژ بانگی گهله که مم کرد (بو یه که خواناسی و پاریزکاری).

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿6﴾

کهچی بانگه ی من (سوودی نه) هه هات زیاتر لیم
کهوتنه و ته

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿7﴾

هه رکاتیگ بانگه ا کردن تا لییان خوش ببیت، پهنجهیان دهخسته
گوچکههیانه (تا نه بیسن)، جلهکانیان بهسهر خوینادا ده (تا نه
بین)، زور گه (لهسهر بیدینی) به تهوای خوین به
زانی و فیزیان دهکرد.

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿8﴾

من به ناشکرا بانگه کردن و (وتارم بو دان).

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿9﴾

ئینجا من بهروونی و بی په (هه موو شتم بو باس کردن، هندی
جاریش) بهنهینی قسم بو دهکردن (بو تاکه تاکه خوینانهکانیان).

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿10﴾

به : داوای لیخوشبوون له په ردگارتان بکه
چونکه نهو زاتیکی زور لی خوشبووه.

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿11﴾

(نهو کاته) بارانتان به لیزمه م بو بارینیت...

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿12﴾

مال و سامان و نه به خشیت، هاورئ له گهل باخ و باخاتدا،
روبارو چهه و جوگهتان بو بهدی دینیت.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿13﴾

ئه بوچی نیوه قهدری خوا نازانن، بو ریزی بو دانانین.

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿14﴾

خو (پیشتتر نه) ههه خوا خوئی به چهه قوناغدا نیوهی تیپهه ران
و دروستیکردن.

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿15﴾

نایا ئه نابینن که چوون خوا چهوت چین ناسمانی دروستکردوه!

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿16﴾

مانگی کردوته هوی پرووناکی و خووریشی داگیرساندوه.

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿17﴾

ههه خوا خوئی له حاکی زهوی نیوهی بهدی هیناوهو پیی گهیاندون.

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿18﴾

( ) تانخاته ناوی (ههه کاتیش بیه)
هینیتته .

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بَسَاطًا ﴿19﴾

ههه نهو خوایه وی بو راختوون (چوونتان بویت و بوچیتان بویت به
ستانه) .

لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿20﴾

(به زوی خوتان) پیایدا بگهرین و (له خیر و خیراتی خوتان بههره ر بکه).

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿21﴾

(سهر نهجام، نوح نائومید بوو بویه) وتی: په ردگارا بهراستی نهمانه یاخی بوون لیم، شوینی نهو کهسانه کهوتن که مال و نه کانیاں جگه له (هیچ سودیکی تریان نه) بویان.

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبْرًا ﴿22﴾

(خوانه) پیلانی گه و نهخشهی (سامناکیان) دارشت.

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿23﴾

وتیان: خه لکینه نهکه واز له خواکانتان بینن!!، نهکن واز له (سواع و، یه غوث و، یه عوق و نه).

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿24﴾

(نهو بی دینانه) زور کهسیان گومرا کرد، (خوایه، توش) ستهمکاران زیاتر سهر لیشیواو و گومرا بکه.

مِمَّا حَطَبَتِ لَهُمْ أَعْرُقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿25﴾

جاله سهر نهجامی گوناهو تاوانیدا (هوژی ناله) نوqm کران (له زریانه که) پاشان خراانه.

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿26﴾

ئینجا نوح وتی: په یاری کافران لهسه ویدا مه هیله
توویان بیره.

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿27﴾

چونکه نهگه تو وازیان لیبینیت هرچی به کانی تویه گومرای دهکه
و، هرچیشیان ده (لهنه ی تازه) هر تاوانبارو بی دین و
خوانه .

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
تَبَارًا ﴿28﴾

په ردگارا له خووم و دایک و باوکم و نهوانه خوش ببه که دینه
به نیمان و باوهره ، هه ها له سهرجهم نیماندارانی پیاوو نیماندارانی
ت خوش ببه، ستهمکارانیش با هر له تیاچوو زه رمه .